

Før jordfestinga

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Etter jordfestinga

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

Hjarteleg takk for all medkjensle og deltaking.
Familien

*Prest: Møyfrid Lunde
Organist: Knut Arne Urdalen Snøås
Solist: Gunstein Draugedalen
Kyrkjetenar: Jan Gunnar Haugen*

Vest-Telemark gravferdsbyrå AS

Toril Vigdis Snøås
Draugedalen

Født 13. april 1949 Død 16. oktober 2022

Kviteseid kyrkje

Fredag 21. oktober 2022

Preludium

Musikkinnslag:

«Kveldsalm»

Blott en dag, et øyeblikk ad gangen!
Å, så trygt i alt som kommer på!
Hvorfor skulle angst min sjel ta fangen,
Av min Faders hånd jeg alt kan få.
Han som har for meg et faderhjerte,
Han vil skjenke meg fra dag til dag
Timer fylt med fryd, men også smerte,
Både prøvelser og velbehag.

Selv han alle dager nær vil være.
Han vil stå meg bi med råd og dåd.
Hver en dags bekymring vil han bære,
Han som vet for alle sorger råd.
Han bevarer alle sine kjære,
Denne omsorg tok han selv på seg.
"Som din dag, så skal din styrke være!"
Dette løfte har han gitt til meg!

I ditt navn jeg hviler trygg og stille,
Bygger på ditt løfte, Herre kjær!
Aldri vil i vantro jeg forspille
Skatten som i deg forvaret er!
I din kjærighet du stiller trangen,
Av din faderhånd nå mottar jeg
Blott en dag, et øyeblikk ad gangen!
Det er troens, salighetens vei!

Inngangssord

Minneord og blomsterhelsingar

Musikkinnslag:

«Dogdropen»

Skriftlesing og andakt

Herrens bøn:

Fader vår, du som er i himmelen.

Lat namnet ditt helgast.

Lat riket ditt koma.

Lat viljen din råda på jorda så som i himmelen.

Gjev oss i dag vårt daglege brød.

Forlat oss vår skuld, som vi òg forlèt våre skuldmenn.

Før oss ikkje ut i freisting, men frels oss frå det vonde.

For riket er ditt, og makta og æra i all æve.

Amen.

Lei, milde ljøs, i gjennom skoddeim,

Lei du meg fram!

Eg går i mørke natt langt frå min heim,

Lei du meg fram!

Før du min fot; eg treng ei sjå min veg

Så langt og vidt-eitt steg er nok åt meg.

Du veit det vel, eg bad ei alltid så:

Lei du meg fram!

Eg ville velja sjølv min veg, men no

Lei du meg fram!

Eg vilde leva fritt, var stolt og strid

Og stor i mod –å, gløym den dårskaps tid!

Di makt hev signa meg, då veit eg visst:

Du leier enn

I myr og fjell og hei, og so til sist

Ein morgon renn,

Då til meg smiler engleåsyn blid,

Som eg hev elska før, men mist ei tid.

Postludium